

Sygn. akt VII Ka 150/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski (spr.),

Sędziowie; SO Małgorzata Tomkiewicz,

SO Dorota Lutostańska,

Protokolant st. sekr. sądowy Jolanta Jankowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Janusza Płońskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2014r.

sprawy P. P.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 20 grudnia 2013r., sygn. akt VII K 1238/12

I uznając apelację za oczywiście bezzasadną zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

II zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze,

III zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. A. kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego P. P. wykonywanej w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) zł tytułem podatku VAT od tej opłaty.

Sygn. akt VII Ka 150/14

UZASADNIENIE

P. P. został oskarżony o to, że:

Iw dniu 8 marca 2012 roku w O. za pośrednictwem sieci Internet, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd D. D. w ten sposób, że na portalu (...) wystawił na sprzedaż telefon S. G. (...), nie mając zamiaru i możliwości wywiązania się z transakcji przyjął pieniądze w kwocie 500 zł, czym działał na szkodę D. D.;

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

II w dniu 19 kwietnia 2012 roku w O. za pośrednictwem sieci Internet, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził G. O. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 500 zł, w ten sposób, że oferował na portalu (...) do sprzedaży telefon komórkowy S., wprowadzając w błąd

pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy kupna-sprzedaży mimo wpłaty zaliczki przez pokrzywdzonego;

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

III w dniu 4 maja 2012 roku w O. za pośrednictwem sieci Internet, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził M. C. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 800 zł, w ten sposób, że oferował na portalu(...) do sprzedaży telefon komórkowy S.(...) wprowadzając w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy kupna-sprzedaży mimo wpłaty zaliczki przez pokrzywdzonego;

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

IV. w dniu 28 maja 2012 roku w O. za pośrednictwem sieci Internet, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził J. L. (...) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 300 zł, w ten sposób, że oferował na portalu (...) do sprzedaży telefon komórkowy S. (...), wprowadzając w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy kupna-sprzedaży mimo wpłaty zaliczki przez pokrzywdzonego;

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

V w dniu 11 czerwca 2012 roku w O. za pośrednictwem sieci Internet, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził J. K. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 200 zł, w ten sposób, że oferował na portalu (...) do sprzedaży telefon komórkowy S.(...), wprowadzając w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy kupna-sprzedaży mimo wpłaty zaliczki przez pokrzywdzonego;

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

VI w dniu 2 lipca 2012 roku w O. za pośrednictwem sieci Internet, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził A. B. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 150 zł, w ten sposób, że oferował na portalu (...) do sprzedaży telefon komórkowy S.(...), wprowadzając w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy kupna-sprzedaży mimo wpłaty zaliczki przez pokrzywdzonego;

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 20 grudnia 2013r. w sprawie VII K 1238/12

I oskarżonego P. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, z tym ustaleniem, że czyny te stanowiły ciąg przestępstw, a z opisu czynów z pkt II-VI części wstępnej wyroku wyeliminował działanie w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i za to, na podstawie art. 286 § 1 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami w całości:

- 1.poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. D. kwoty 500 zł (pięćset złotych);
- 2.poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego G. O. kwoty 500 zł (pięćset złotych);
- 3.poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. C. kwoty 800 zł (osiemset złotych);
- 4.poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. L. kwoty 300 zł (trzysta złotych);

5. poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. K. kwoty 200 zł (dwieście złotych);

6. poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. B. kwoty 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych).

Powyższy wyrok w całości na korzyść oskarżonego zaskarżył jego obrońca i zarzucił mu:

1. obrazę prawa materialnego - art. 12 k.k. - poprzez uznanie oskarżonego P. P. za winnego popełnienia ciągu przestępstw, podczas gdy oskarżony w chwili podejmowania pierwszego zachowania miał zamiar popełnienia wszystkich zindywidualizowanych zachowań, składających się na czyn ciągły, a więc zarzucone mu czyny, popełnione w krótkich odstępach czasu, winny być zakwalifikowane jako zachowania podjęte w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru (art. 12 k.k.),

2. obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, a zwłaszcza art. 4, art. 5 § 2, art. 7, art. 413 § 2 pkt 1, 424 k.p.k. poprzez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynu z punktu I aktu oskarżenia, pomimo, iż opis tego czynu nie wyczerpywał znamion czynu z art. 286 § 1 k.k.,

3. rażąco i niewspółmierną surowość wymierzonej oskarżonemu kary, wyrażającą się w wymierzeniu mu bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zauważyć należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach skarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia winy i kwalifikacji prawnej zarzucanych oskarżonemu czynów. Wskazać w tym miejscu należy, że oskarżony ostatecznie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów-k.955, a te wyjaśnienia w świetle przeprowadzonych dowodów nie budzą wątpliwości. Podnieść zatem należy jedynie to, że P. P. był już karany (także uprzednio), toczyło się wobec niego szereg postępowań- k.1005-1006, a zatem zdawał on sobie sprawę z wagi określonego rodzaju twierdzeń.

Odnosząc się do natomiast do podnoszonych przez skarżącego zarzutów należy stwierdzić, że są one chybione. Zauważyć trzeba, że podnosząc tego rodzaju zarzuty skarżący jedynie polemizuje z ustaleniami Sądu I instancji. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody rozstrzygnięcia o winie oskarżonego, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację. Apelacja w istocie nie wskazuje na takie okoliczności, które nie byłyby przedmiotem uwagi Sądu Rejonowego i nie zawiera też takiej argumentacji, która wnioski tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć. W tej sytuacji nie ma potrzeby ponownego przytaczania całości argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, którą Sąd Okręgowy podziela i należy jedynie zaakcentować niektóre elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska skarżącego.

Odnosząc się do zarzutu zawartego w pkt. I apelacji to nie może być on podzielony. Nawet bowiem w świetle lakonicznych wyjaśnień oskarżonego nie sposób było przyjąć aby działał on w wykonaniu z góry powziętego zamiaru- art.12 k.k. Przeczy powyższemu również porównanie dat poszczególnych czynów popełnionych odpowiednio: 8 marca, 19 kwietnia, 4 maja, 28 maja, 11 czerwca i 2 lipca 2012r. Tym samym podzielić należało stanowisko Sądu I instancji co do tego, że P. P. w zakresie zarzucanych mu czynów działał w podobny sposób, co przy tożsamej kwalifikacji prawnej poszczególnych zachowań przemawiało za przyjęciem konstrukcji ciągu przestępstw z art.91§1 k.k- k.975 odw.

Co do kolejnego zarzutu apelacji, to w ocenie Sądu Okręgowego tak redakcja zarzutu z pkt. I aktu oskarżenia jak i pozostałych wskazanych tam zarzutów zawiera znamiona czynu z art.286§1 kk.

Wbrew stanowisku skarżącego tak z opisu czynu jak i ustaleń Sądu I instancji wynika, że P. P. działał na szkodę pokrzywdzonego D. D. i po wprowadzeniu w błąd poprzez zapewnienie **wywiązania** się z transakcji faktycznie doprowadził wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Wręcz niezrozumiały jest zatem i ten zarzut skarżącego, w którym podnosi on, że „nie wiadomo od kogo – oskarżony- przyjął pieniądze”-k.992, skoro kwotę 500 zł na rachunek P. P. przesłał pokrzywdzony –k.3, k.5. Wreszcie oczywistym jest, że w czasie redakcji części wstępnej wyroku doszło do oczywistej omyłki w zakresie słowa wywiązania, które przyjęło postać „wywiania”. Powyższą omyłkę sprostowano –k.1021.

Jeśli chodzi o ostatni zarzut obrońcy oskarżonego, to **nie sposób uznać aby orzeczona jedna kara za ciąg sześciu przestępstw w bezwzględnym wymiarze 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności była rażąco surowa**. W tej sytuacji podzielić należało stanowisko Sądu Rejonowego, który szeroko i przekonująco wskazał na okoliczności sprzeciwiające się warunkowemu zawieszeniu wykonania oskarżonemu kary pozbawienia wolności-k.976. Wprawdzie P. P. jest stosunkowo młodym człowiekiem, to uprzednia jak i następca karalność za czyny z art.286§1 kk oraz popełnienie przypisanych mu czynów w okresie próby zdecydowanie wyklucza przyjęcie co do niego pozytywnej prognozy. Powyższego nie mogą zmienić takie okoliczności jak przyznanie się do winy czy też faktyczna wartość szkody, które to miały znaczenie przy wymiarze kary. Tym samym wskazany w wyroku Sądu I instancji wymiar kary odzwierciedla społeczną szkodliwość czynów i stopień zawinienia oskarżonego oraz spełnia wobec wymienionego cele wychowawcze jak również winien właściwie kształtować świadomość prawną społeczeństwa. Nadto izolacja oskarżonego w takim wymiarze winna skutkować właściwą resocjalizacją i unikaniem w przyszłości przez oskarżonego ponownego naruszenia porządku prawnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok jako prawidłowy utrzymał w mocy-art.437§1 kpk, art. 438 pkt.1- 4 kpk

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznając, iż przemawiają za tym względy słuszności oraz jego sytuacja materialna.

Na podstawie art. 29 ustawy prawo o adwokaturze oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu stosowną opłatę wraz z podatkiem VAT od tej opłaty.